

ských vyznání.*) To však nijak nevadilo objektivnosti, se kterou je jeho práce psána. Spisek prof. Schlenze bude v praxi zajisté velmi upotřebitelný a neškodilo by, jestliže by vyšel také v jazyku českém.

K.

JUDr. Emanuel Grégr. O přístavu. Studie z československého práva plavebního. Nákl. knihkupectví J. Otto, společnost s r. o., filiálka v Bratislavě. Stran 62. Cena Kč 8.—. — Autor si vzal za úkol jednu z nejzajímavějších otázek veřejného práva plavebního, která dosud samostatně nebyla zpracována. Proto má publikace také potud zásluhu, že v ní jsou zpracovány prameny po různých sbírkách roztroušené.

V úvodu a hlavě I. rozebírá pojem, účel a druhy přístavů, jejich místní rozsah a zařízení. Následují všeobecné zásady pro používání přístavů. Hlava II. jedná o přístavní správu, její organizaci a působnosti. Jak je postaráno o ochranu přístavu. Hlava III. obsahuje pojednání o přístavním ruchu, přistávání plavidel, manipulaci a obchodních úkonech v přístavu a odjezdu lodi. Hlava IV. pojednává o přechodném pobytu plavidel v přístavu a přezimování. Hlava V. vypočítává poplatky, které se platí z místa, za úkony spojené s překládáním a uskladňováním zboží, t. j. manipulační a poplatky za uschování. Poslední kapitola VI. jedná o vyloučení náhrady škod státem. Zajímavá jest konstrukce »vyšší moci« a její příklady uvedené v přístavních řádech, dunajském, holešovickém, Ústí n. L. a Podolí.

Ke konci knihy je připojen soupis pramenů, kterých je hezká řada. Škoda, že nebyl připojen rejstřík, který by hledání usnadňoval, ježto kniha má nejen význam theoretický, ale i praktický, zejména pro rejdaře a plavební společnosti. Není snad daleká doba, kdy bude u nás zapotřebí právníků — praktiků ve věcech plavebních.

Dr. Reichert.

Annuaire de l'Association internationale pour la protection de la propriété industrielle. — 34 ročník, č. 3, 2 serie. — Nakl. Librairie classique Eugène Belin, Paris 1931. — Stran 527 — cena neudána. — Mezinárodní sdružení pro ochranu živnostenského vlastnictví jehož československá odbočka má sídlo v Praze, vydalo publikaci, týkající se jednání a prací mezinárodního kongresu v Budapešti, který se tam konal od 9. do 14. června 1930.

Úvodem k této publikaci jsou stanovy Mezinárodního sdružení z r. 1897, které byly roku 1927 přehlednuty a upraveny. Další stránky zabírá kongresový řád a výčet členů kongresového výboru, mezi nimiž zasedá mnoho osobností o obor ochrany živnostenského vlastnictví velice zasloužilých.

Z kongresových prací, kterých byla podána celá řada, budou nás nejvíce zajímati práce podané československými účastníky.

K otázce mezinárodní ochrany děl uměleckých použitých v průmyslu, podal sjezdový referát Dr. Jan Löwenbach, advokát v Praze. Ke thematu ohledně odkladu priority v případech, kdy nastala vis maior, podal práci Doc. Dr. Ing. O. Fuchs, úř. oprávněný civ. tech. z Brna, který pojednal také o demarších u diplomatických zástupců v zemi sídla zájemcova. O obnově patentů napsal Dr. Ing. J. Vojáček, patentní zástupce v Praze. O podrobném nápodobení vzorků a částí oddělených od strojů, k ochraně neohlášených, napsal referát Dr. O. Gellner, advokát v Praze. Na thema, zda by bylo možno provést pouze přepis známky, podal vyjádření Dr. J. Zenkl, zástupce fy. Maggi v Praze. Jako poslední z československých členů budapešťského

*) Se stanoviska církve katolické vykládá předpisy interkonfesního zákona také J. Pejška v právě vyšlé první české teologické učebnici církevního práva (Církevní právo, I., 1932) str. 186 a násl. Také on shledává nepřeklenutelný rozpor mezi ustanoveními zákona a právem kanonickým, avšak hned s počátku připomíná (str. 186): »Státní správu nejde nikterak o dogmatické otázky, nýbrž o svorné soužití náboženských konfesí, na půdě státní usedlých.«